

איפוס הרובה

בנימין בן-יוסף

איפוס הרובה הנו אותה פעולה הנעשית בכונות על-מנת להביא את נקודת-הפגיעה-הממוצעת — הנפ"מ — של המקבץ אל מרכז המטרה.

אמנם מאפסים את כונות הרובה בבית החרושת, אך הן עלולות לא להתאים לכל קלע וקלע; וכן יש שהן נזוקות מאיוו סיבה שהיא. לכן קורה לפעמים שבשעת כיוון ברובה חדש לא יקלע הקלע למרכז המטרה — אפילו מטוח של 25 מ'.

תוכיון של מטרה-אולימפית

במקרה כזה חייב הקלע להתקרב למטרה עד כדי 10 מ' ולירות לפחות 3 כדורים למטרה. בטוח כזה מוכרחים הכדורים לפגוע בלוח-המטרה, אפילו אם אין הכונות מאופסות כלל וכלל. לאחר מכן יש להתקין את הכונות כמפורט להלן, עד אשר הנפ"מ תתקבל במרכז המטרה.

לאחר ביצוע שלב זה, יש לחזור על הפעולה מטוח של 25 או 50 מ', לחקן שוב את מצב הכונות, לירות מקבץ נוסף עד שגם בטוחים אלה תתקבל הנפ"מ במרכז המטרה.

לשם ביצוע יעיל של האיפוס חייב הקלע למלא אחר תנאים יסודיים אלה:

- עליו להיות מסוגל לירות מקבצים קטנים מ-2 ס"מ בטוח של 50 מ'.
- עליו לדעת לקבוע את הנפ"מ של מקבצו ולחשב את מידת ההסטה של הכונות.

כיצד מגיעים למקבצים קטנים

המקבץ — הוא מספר פגיעות במטרה מיריות שנורו, בתנאים שונים, מרובה מסוים לאותה נקודת-מכון עלידי קלע אחד במשך זמן רצוף.

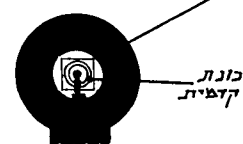
תו-הכיוון — הוא סימן בולט על המטרה. במטרה האולימפית מהו העיגול השחור את תו-הכיוון.

נקודת-המכון — היא הנקודה על המטרה שאליה מכונים את להב הכונת הקדמית. היא בדרך-כלל נמוכה מתו-הכיוון. נקודת-הפגיעה-הממוצעת (הנפ"מ) — היא מרכז המקבץ.

בשעת הירי למקבץ אין לשאוף לפגיעה במרכז המטרה דוקא. אלא להשתדל להשיג מקבץ קטן ככל האפשר, מבלי להתחשב במקומו על-גבי המטרה. יכולתו של הקלע להשיג מקבץ טוב (קטן) מותנית בתנור

חת הקלע, דיוק כיוונו ולחיצת-ההדק שלו — ובתיאום ביניהם. שיטה המקובלת בכל העולם — ושהור כחה כיעילה ביותר לאימון בכיוון נכון ולשיפור המקבץ — היא שיטת "המקבץ הקר". אימון זה נעשה בעזר

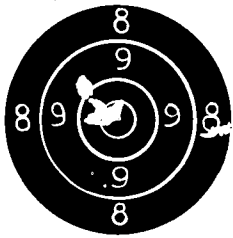
כונת חדר אחורית

מכון נכון

רת החונך או המדריך, אשר עומד ליד גליון נייר לבן הצמוד ללוח או לקיר ובידו דיסקית בדמות תרכיוון של מטרה. גודלה של הדיסקית נקבע לפי המרחק שבין חניך וחונך.

הרובה נתון בחצובה או מונח על משען יציב אחר, כגון ארגז וכד', המוצבים במרחק מטרים אחדים מהחונך. הקלע שוכב מאחורי הרובה מבלי לגעת בו ומביט דרך הכונות אל הנייר. הוא מאותת לחונך להסיט את הדיסקית על גבי הנייר, עד אשר הוא רואה אותה דרך הכונות במצב של "מכון נכון". כשהדיסקית במצב כזה, מסמן החונך בעפרון נקודה קטנה על גבי הגליון דרך נקב זעיר שבמרכז הדיסקית; נקודה זו אינה נראית עלידי הקלע. לאחר-מכן מעביר החונך את הדיסקית למקום כלשהו על הגליון ושוב מזיז אותה, לפי סימני החניך, עד שהגיעה פעם נוספת למצב של "מכון נכון".

דוגמת מקבץ המכיל 10 כדורים שנורו מ-50 מטר ברובה קליבר זעיר

יודגש כאן כי תרגיל זה ייערך רק בנוכחות מדריך אחראי. מטעמי זהירות יש להוציא את הבריה מן הרובה ולהמנע מלגעת בהדק.

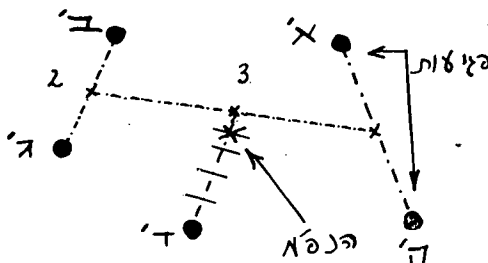
לאחר שהקלע הגיע לתוצאות טובות, ואף מתמיד בהן, יכול הוא להתאמן במטוח בתרגיליירי של מקבצים, אך אין להרבות בתרגילים אלה במשך-אימון אחד, כי דבר זה גורם לעיפות — ולבריחת כדורים מתוך המקבץ.

כיצד מוצאים את הנפ"מ

בציור למטה מסומנות 5 פגיעות: א', ב', ג', ד', ה'. על-מנת למצוא את הנפ"מ שלהם, יש לעשות את הפעולות הבאות:

- מותחים קו ישר בין שתיים מן הפגיעות הקיצוניות, למשל, ב'-ג' וקו ישר שני — בין שתי פגיעות קיצוניות אחרות, למשל, ה'-א'.

- חוצים את הקו ב'-ג' ואת הקו ה'-א' ומחברים את שתי הנקודות האלה זו עם זו בקו ישר 1-2.

- את הקו 1-2 חוצים גם כן (נקודה 3) ומותחים קו ישר מן הפגיעה ד' לנקודה 3.

- את הקו ד'-3 מחלקים שוב, והפעם לחמישה חלקים שווים. הנקודה הקרובה לנקודה מס' 3 הנה הנפ"מ.

(המשך הרשימה בחוברת הבאה).